

František Teplý

František Teplý se narodil na konci dubna roku 1930 v Horní Rovni nedaleko Pardubic, byl v pořadí třetím synem. František patřil do posledního ročníku studentů učitelství, který ještě nemusel vystudovat vysokou školu. Roku 1948 absolvoval učitelský ústav s kvalifikací pro základní školy a později odešel učit na Frýdlantsko, kde pracoval jako učitel a zároveň ředitel malé jednotřídky. Vyučoval asi 40 dětí. Také se snažil oslovovat lidi pro vstup do křesťansko-demokratické strany. Ty, kteří projevíli zájem, uchovával v paměti pro případ obnovy křesťansko-demokratické strany. V roce 1953 se vrátil z vojny zpět na Frýdlantsko. Dne 13. listopadu 1954 byl zatčen ihned po vyučování v Horní Řasnici. Základem pro zatčení byla výpověď Václava Čermáka. Nejprve byl vyšetřován v Liberci. Vyšetřování probíhalo okolo třiceti hodin a bylo vedeno obzvláště brutálními způsoby. Potom byl převezen do Pardubic, kde vyšetřování pokračovalo. Soudní přelíčení nakonec proběhlo až 27. dubna 1955 u krajského soudu v Pardubicích, kde byl pan Teplý odsouzen k odnětí svobody na dobu 14 let v pankrácké věznici, tady strávil rok. Později byl převezen do tábora Nikolaj. Pan Teplý zde pracoval v podzemí jako komínový zedník. Dlouho tam však pobýt nemusel. O dva měsíce později byl totiž opět převezen, tentokrát do tábora Vojna. Obyvatelé tohoto tábora trpěli často velkou zimou a hladem, žilo se tam v opravdu hrozných podmínkách. Podle pana Teplého žili zdejší vězni jen z naprostého životního minima. V táboře Vojna pak pracoval jak na dobývce, tak v překopu. Na těžkou práci si ale nikdy nestěžoval, horší pro něho bylo strádání duševní, především ponížení a upírání prosté lidské důstojnosti. I přes to všechno se mu ale podařil obdivuhodný čin – přinesl na topení těžký trám, který ležel v postřelovacím pásmu. Riskoval tím svůj život a prožil skutečně dramatické chvíle. Nepomohl tím jen sobě ale i svým spoluvězňům. 9. května 1960 získal pan Teplý konečně amnestii. Od roku 1964 bydlí na Pašince nedaleko Kolína, zpátky na vesnici. I přes řadu osobních strastí a zkušenosti se zlem mezi lidmi zůstal srdečný, vlídný a vstřícný.